

STUDENTEN WEEKBLAD

13^e Jaargang.

No. 9.

HOOFDREDACTEUR: J. E. A. DE VOGEL.

REDACTEURS: H. TH. BAART DE LA FAILLE, C. TELLEGEN,
NOTODININGRAT, A. DE JONGH, W. F. A. ROËLL, E. HIJMANS.

FAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: J. C. M. WIJSMAN.

Vrijdag

25 Nov. '10.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 17.

Delftsche Studenten-Almanak 1911.

Aangezien er nog steeds groot gebrek is aan Mengelwerk en Varia, besluit de Almanak-Redactie de termijn van inzending voor 't laatst tot 1 December te verlengen, en verzoekt de leden en hen, die hoogstens 4 jaar geleden voor het Corpslidmaatschap bedankt hebben, bijdragen zoo spoedig mogelijk te willen inzenden.

Men bedenke dat binnen 3 weken de Almanak moet uitkomen; en dat, indien er niet voldoende Mengelwerk wordt ingezonden, deze rubriek moet ontbreken.

De termijn van inzending van teekeningen is gesloten.

De Commissie tot Redactie van den Almanak verzoekt een ieder spoedig hun naam, adres, vacantië-adres, (telefoonnummer) te willen invullen in de daartoe bestemde lijsten, waarvan één exemplaar den geheelen dag ter tekening ligt bij den heer J. WALTMAN JR., Binnenwatersloot 33, en het andere tot 4 uur 's middags op het Hoofdgebouw, na dien tijd op de Sociëteit Phoenix.

Inhoud.

Plaatsgebrek op de laboratoria voor Analytische Scheikunde, door de C. C.
Vrije zoopjes al of niet, door A. d. J.
Corpsstoestanden, door H. W. Dumont.
Terechtwijzing van C. T. en daarna een woord tot het Corps, door T.
Een weinig gezond verstand gevraagd naar aanleiding van bovenstaand beleefd schrijven, I, door C. T.
De samenwerking komt met het ambt, door O. O.
Jezus Christus en het Sociale vraagstuk, door L.
Weemoed, door J. v. R.
Technisch Studenten Tijdschrift, door E. H.
Comité van St. Lucas. — XIIIe tentoonstelling van schilderijen, etsen en teekeningen, door E. H.
Delftsche Studenten Astronomische Vereeniging.
Weekverslag.
Studiebelangen. — Centrale Commissie.
Boekbespreking.
Ontvangen boeken.
Bibliotheek der S. P. — Nieuw aangeschafte boeken.
Berichten en mededeelingen.
Technische Hoogeschool.
Correspondentie.
Agenda.

Plaatsgebrek op de laboratoria voor Analytische Scheikunde.

Namens de C. C. deelen wij mede, dat 9 November door deze Commissie is ontvangen een schrijven van eenige eerstejaars, waarin deze haar verzoeken hunne rechten te willen verdedigen inzake het feit, dat zij geen plaats hebben kunnen bekomen op het scheikundig laboratorium.

Als gevolg hiervan hebben wij een verzoek gezonden aan het College van Curatoren, waarin wij dit College de ernst van den toestand nadrukkelijk hebben betoogd, hoewel het bleek, dat dit na de pogingen der betrokken hoogleraren welhaast overbodig was. De Secretaris deelde ons mondeling mede, dat uit de Memorie van Toelichting van den Minister op de Staatsbegroting 1911 zal blijken of een oplossing gevonden kan worden, en zoo ja, welke.

Intusschen verzoekt de C. C. alle studenten, en meer speciaal de eerstejaars, door inschikkelijkheid den toestand voor het oogenblik te willen helpen draagbaar maken, en verder ook diegenen onder de ingeschrevenen aan de T. H. voor technoloog, welke nog geen plaats op een der laboratoria hebben aangevraagd, alsnog daartoe over te gaan.

C. C.

Delftsch Studentencorps.

Vrije zoopjes al of niet.

Het artikel „Na-inauguratie met vrij bitter” (zie S. W. van 4 Nov. '10) is ons vrijwel onaangeroerd voorbijgegaan.

Ofschoon velen het met de heer E. H. niet eens zullen geweest zijn, is men er, om wat voor reden wil ik niet gissen, niet op ingegaan. Een teken van volkomen instemming kan ik 't mij niet denken, zoodat 't nu langzamerhand (ofschoon 't onderwerp wat op de achtergrond is geraakt, waar ik me, en ik wil hopen de lezers met mij, overheen wil zetten) tijd wordt, 't een en ander te opponeren.

't Feit van het verleden, dat E. H. aanleiding gaf tot z'n vrij bitter afkeurend geschrijf, heeft voor ons geen waarde van discussie meer; slechts 't algemeen begrip Vrije zoopjes al of niet blijft zijn waarde behouden en 't is dus hierover dat ik 't een en ander wil zeggen.

* * *

Wanneer men, en ik roep hier 't geheugen van de lezer in, het artikel van E. H. beschouwt valt eenige overdrijving van de zaken niet te loochenen (getuige de woorden gehuild iovivat, pan, achterbuurtskroeg). Een reden om 't andere met een minbetrouwbaar oog op werkelijk juiste beschouwing van het onderwerp in twijfel te trekken. Zo lijkt mij de uiting, als zou 't vrij geven van de een of andere drank op een kroegjool een zware finantieele last op 't aangekomen jaar zijn een vrij theoreties bezwaar, omdat in de praktijk de doorsnift-eerstejaar die last werkelijk niet voelt in die mate waarin E. H. het heeft willen noemen. Ik heb dat zoo ondervonden en velen met mij, maar dat nu daargelaten, schrijft E. H. tevens dat het door geen enkele logiese grond ondersteund wordt. Goed, ik geef het toe, maar... is dat werkelijk een noodzakelijk vereischte, dat om z'n afwezigheid het instandhouden van een dergelijke mos te niet doet. En

dan beweer ik „neen”. De opvatting om bij een dergelijke kwestie een logiese grond te willen zoeken keur ik af. Ik beschouw de vrije zoopjes als aanleidende oorzaak waarvan een gezellige jeugd-kenmerkend-rumoerige avond 't gevolg is. En 't begrip van gemeenschappelijke gezelligheid is hier zo ingeworteld, dat bij verreweg de meesten geen sprake is van het „drink maar, het kost niets”.

Er zijn er wel treurig genoeg enkelen, die op misselijke klaploperige wijze die vrijgevigheid benutten, maar dat zal men altijd vinden bij royaliteitsuitingen, daarom nog hoe genaamd geen reden om te generaliseren en daarmee wie-weet-wat-voor-ongewenste gevolgen in te leiden.

U zult nu vragen: waarom moet de gezelligheid voortkomen uit 't vrij geven van de een of andere drank en... geeft dat de ware gezelligheid? En dan kom ik met het niet ontkenbaar feit, dat de jeugdige onbezonnenheid nu eenmaal zich wil te buitengaan aan een nog meer opwindende zelfstandigheid, waarin de kern schuilt van nog intensere opwindende; en waar een groot aantal gelijksoortige mensen, die nu allemaal geen boezemvrienden van elkaar zijn, bij elkaar komen, is 't begrip „vrije zoopjes” natuurlijk en doeltreffend. 't Is dan aan een gezonde opvatting voor humor om dit niet te betiteln met een misselijk zich te goed doen aan een verploertend vocht, noch aan een onzinnig bevoordelen van een eigen instelling. 't Laatste mag een bijkomende omstandigheid genoemd worden, allermint een reden om er de oorzaak mee te verwerpen.

A. d. J.

Corpstoestanden.

Het is een plicht van mij, als lid van het D. S. C., wantoestanden bij verschillende vereenigingen van ons Corps aan het licht te brengen.

Ik kan me voorstellen dat men bij het samenstellen van besturen telken jare weer op moeilijkheden stuit, die het eene jaar makkelijker het andere lastiger zijn op te lossen.

Tot verleden week wist ik betrekkelijk weinig van deze toestanden af en dat zal bij velen ook wel zoo het geval zijn, want ze worden natuurlijk zooveel mogelijk geheim gehouden.

Ik wist wel dat er zoo nu en dan een beetje raar met het candidaat stellen werd omgesprongen, maar gevallen, die mij dezer dagen ter oore kwamen, gaan de grenzen te buiten, waarom ik ze iedereen onder de oogen wil brengen. Ze gelijken uit den tijd der familie-regeering en kunnen toch heusch in onzen tijd niet meer geduld worden. Wat dunkt U van het volgende gesprek:

Bestuurslid (tot X): Zeg, heb je geen lol om in het Bestuur te komen van ?

X: Hoe kom je er bij, ik ben geeneens lid meer.

Bestuurslid: O, dat is geen bezwaar, dan maken wij je even lid.

Het is treurig genoeg, dat ik hier zal moeten aantoonen dat dergelijke handelwijzen zeer afkeurenswaardig zijn.

Naar het mij voorkomt is het logisch dat iemand, die geen lid meer is, daarmee bewijst absoluut geen belangstelling in de vereeniging te hebben. Is het nu niet een paskwil zoo iemand bestuurslid te maken, waar bovendien noch bij de vereeniging, noch de vereeniging hem kent.

Gij zult mij tegenwerpen, dat het voorkomt dat er in eene vereeniging geen persoon meer te vinden is, die aan alle eischen, welke aan een goed bestuurslid gesteld mogen worden, voldoet.

Welaan laat de vereeniging dan een jaar bestuurd worden door vijf bestuursleden waarvan er een of twee minder goed zijn, of wel door vier, ja zelfs door slechts drie leden.

Maar m. i. heeft eene vereeniging, welke geen voldoende aantal bestuursleden uit haar midden kan kiezen, geen recht van bestaan meer.

H. W. DUMONT.

Terechtwijzing van C. T. en daarna een woord tot het Corps.

In de eerste plaats moet ik C. T. onder het oog brengen, dat zijne methode van bestrijding geen behoorlijke is. Hij heeft mijne woorden verdraaid; schrijft mij beweringen toe, die ik niet heb uitgesproken; geeft verder veel geschreeuw, volkomen naast mijn artikel met weinig zakelijken inhoud en logisch verband, naar het schijnt met de bedoeling zijne lezers zand in de oogen te strooien, hun helder inzicht te vertroebelen. Is dit de achting, die C. T. voor zijne lezers zegt te bezitten? Ik kan ze dan niet vleien!

C. T. toch tracht den indruk te vestigen onder de lezers, dat het mijn wensch is, dat een bestuur zelf zijne opvolgers *kies*; dat ik de corpsleden, niet bestuurderen¹⁾ als obscuurlingen, onverschilligen en maniakken beschouw; dat art. 9 Hfdst. X Corpswet vrije-candidaatstelling verbiedt (wat ook niet waar is) en gaat dan deze stellingen bestrijden.

Als beste en afdoende weerlegging van C. T.'s aanval moet ik lezers, die onpartijdig willen oordeelen, aanbevelen mijn artikel van de vorige week (al werd het door C. T. verminkt²⁾); voor bestrijding van C. T. is dit deel voldoende) over te lezen, want dan bespaar ik den lezers herhalingen en voorkom het vervallen in „onnoodige” persoonlijke haterlijkheden, wat ik *best* niet wil, maar waartoe C. T.'s artikel bijna onoverkomelijk aanleiding geeft.

Wat brengt een nadere blik in de methode van bestrijding van C. T.?

Hij begint zijne belangstellende, iets belangrijks verwachende lezers met vreugde te vertellen, dat tot den Senaat het besef is doorgedrongen, dat er hier in Delft studenten zijn, dat er eene vereeniging is (van die studenten) en dan natuurlijk een bestuur (van die vereeniging; hier ziet C. T. den Senaat zichzelf ontdekken) en dat nog wel een teeken van opleving dus „*tengevolge van de huidige stroomingen van belangstelling*”. Zijne vreugde vergaat helaas, als hij in hetzelfde weekblad een man ziet, die ook zegt, dat er een bestuur, eene vereeniging en studenten zijn. Ik heb het hierover eigenlijk niet gehad, ben het eens met den senaat en heb het als vooropgesteld aangenomen; het één vóór-onderstelt immers het ander. Misschien zou men nog eene vereeniging zonder bestuur kunnen hebben, maar dat zullen toch wel zeer weinigen gewenscht achten.

Ik ben het inderdaad, dat spreekt vanzelf, zeer eens, dat het de eenige ware en juiste weg is, dat de studenten uit hun midden hun bestuur en hunne leiders kiezen; vindt echter geen reden hier zooveel lawaai van te maken. Ik wil deze stelling graag met C. T. consequent doorvoeren; acht de opmerking van C. T., dat de Senaat veelal de stroomingen van zijnen tijd heeft te volgen, juist; en meer dat het orgaan der studenten dikwijls de stroomingen *maakt*, er althans veel invloed op hebben kan en dat het daarom aangewezen zijn zou om ook de redacteuren van het S. W., als leiders van de publieke opinie bij uitnemendheid, door de studenten te doen kiezen. De lezers moesten tenminste invloed op hun orgaan kunnen uitoefenen en bijv. een redacteur, die zich tegenover inzenders herhaaldelijk misdraagt, tot aftreden kunnen nopen. Dit zou wel eens noodig kunnen zijn, al geloof ik, dat deze zaak nu niet zoozeer urgent is. Bij alle kwaad is dan toch weer iets goeds, n.l. dat C. T., getrouw aan zijne beginselen zeker ter redactie-vergadering deze zaak zal bepleiten, en trachten zal eene regeling te ontwerpen, die waarborgt dat alle richtingen en stroomingen tot hun recht komen door het orgaan, dat zoozeer de gedachtensfeer van deze studenten-omgeving beïnvloedt.

Hiermee zou ik het verward geschrijf van C. T. ter zijde kunnen leggen, maar wil tot waarschuwing tegen C. T.'s streven nog de apotheose van zijn artikeltje ontleden.

Hij besluit met den wensch, dat het corpsleven zal worden de Cerberus van de vrije studie.

Deze vergelijking was mij niet sympathiek, de *Cerberus* toch is de *helhond*, zooals de Grieken zich die voorstelden. Stel U voor ons corpsleven vergeleken met *een nijldige kees*,

1) Zelf nooit bijzondere bestuursplaatsen bekleed hebbend, behoor ik tot dezulken.

2) Zie open brief.

3) Noot van de Redactie. Deze open brief, waarin deze beschuldiging wordt uitgesproken, kon wegens te laat inkomen nog niet behandeld worden.

die schimmen belet Delft (als onderwereld) te verlaten! Ik kon er geen vrede bij vinden en ging tot beter autoriteit dan ik. Hoort, hoe Winkler Prins dien *Cerberus*, C. T.'s ideaal, beschrijft:

Cerberus, de veelhoofdige hond der Onderwereld, is volgens Heriodus een *telg*¹⁾ van *Typhaon* en *Echidna*. Hij bezit 50 koppen, den staart van eenen draak, een maan van 100 slangen en vergiftigen adem en speeksel. Bij zijn geblaf siddert de hel en wanneer hij zich van zijne 100 ketenen heeft losgerukt, kunnen zelfs de furiën hem niet overweldigen. Als deurwachter van den Orcus belet hij de schimmen hun akelig verblijf te verlaten. Zijn hol bevindt zich aan de overzijde van den Styx en volgens Apollodorus aan den mond van den Acheron. Willen levenden zich naar den Hades begeven, dan dienen zij hem te temmen door muziek, door voedsel uit papavers en honig samengesteld, of door den staf van Mercurius. Heracles sleepte hem gebonden naar Heraclea, uit zijn giftig speeksel ontsproot het aconitum, en Heracles was eenigen tijd razend van den beet, hem door Cerberus toegebracht.

Wil het corps van heden *dat*?

Gij! jongeren onder de corpsleden, wel is de tijd voorbij dat ik bijkans allen kende, maar ik meen U onrecht aan te doen als ik niet, ook nu nog, vertrouwde, dat er onder U eene groote meerderheid is, die het corps voor ontarding wil behoeden! Begrijp goed, dat de kracht van het corps in hoofdzaak berust op traditie en dat het wegnemen van wat door den tijd geworden is, veel van den ouden luister zou doen verloren gaan.

Nog even wil ik op de voorgestelde wetswijziging terugkomen en zal haar korthedshalve puntsgewijs behandelen, vraag ook voor 't laatste punt (3) bijzondere aandacht.

1. Bij enkel vrije candidaatstelling is mogelijk, dat bijv. meerdere kandidaten voor secretaris worden gesteld, echter geen voor commissaris. Wie is verantwoordelijk, dat alle plaatsen worden bezet; wie dat er gelet wordt op eenheid en goede verhoudingen in den Senaat?

2. Elk corpslid kent slechts eenen beperkten kring van menschen en kan uit die kring de z.i. geschikten aanbevelen, zonder dat de stellers echter goed begrip kunnen hebben van de taak, die hun candidaat bij verkiezing wacht. Over menschen buiten dien kring (hier bedoeld: kennissen en vrienden van een corpslid) kan hij moeilijk oordeelen, slechts afgaan op het oordeel van derden. Het is dikwijls een typisch verschijnsel, dat men veelal meer vertrouwen heeft in een onbekende, wiens lof men hoorde, dan in personen uit eigen omgeving, die hoezeer ook gewaardeerd, teveel bekend zijn in hunne dagelijksche gewoonten en menschenlijke kleinheden. Dit werkt candidaatstelling vaak tegen. „Wat een lef”, is men wel eens geneigd een clubgenoot toe te voegen, die senator worden wil.

De Senaat daarentegen is bij uitstek op de hoogte van eens senators werkzaamheden. Als hij weet in welke personen verschillende kringen vertrouwen stellen, dan kan hij gemakkelijk alle inlichtingen omtrent hen krijgen en dan, soms misschien na wikken en wegen, het corps op goede gronden bij het kiezen van het nieuwe bestuur raden. Misschien nu en dan een persoon op den voorgrond brengen, die uiterst geschikt is, maar vergeten was.

Het oordeel van den Senaat — die heeft te toonen dat hij het vertrouwen van zooveel honderden corpsleden waard is; en die *in de eerste plaats* de traditiën van het corps heeft hoog te houden en heeft te bewaren voor het komende geslacht — is zeker meer waard dan het oordeel van een 10 of 20-tal willekeurige corpsleden!

3. Toen indertijd de heer A. J. Prins Visser voor het eerst de vrije candidaatstelling in het S. W. behandelde (hij wilde een kandidaten-bus, waarin Senaat en 10 leden kandidaten konden opgeven) werd door ond. gewezen op het groote belang van eenheid in de samenstelling van een bestuur, die goede samenwerking waarborgt. Het is van belang, dat de voorzitter *die* krachten naast zich heeft, waarmee hij persoonlijk het verst, het meest vruchtbaar en krachtig kan samenwerken. Hierom beval ik aan de proef met vrije candidaatstelling eerst alleen te nemen met voorzitterszetels en de verkozen voorzitter recht te geven kandidaten voor de nog te vervullen plaatsen aan te bevelen.

¹⁾ Deze cursiveering is van mij. T.

Bij candidaatstellingen in het wilde is *vooropgesteld*, dat niet op de samenstelling van het bestuur wordt gelet, wat *zeer verkeerd* is.

Laat toch het besef bij de jongeren levendig zijn, dat wat door vorige generaties met zorg is opgebouwd en tot zoo groote kracht en ruime veelzijdigheid is opgevoerd, niet door het roekeloos optreden van één generatie mag omver geworpen worden.

Want mochten ook misbruiken ingeslopen zijn door gemis aan persoonlijk beleid van bestuurderen eenerzijds, gemis aan belangstelling der corpsleden anderzijds, nòdit mag vergeten worden hoeveel toewijding en piëteit velen der bestuurderen uit vroegere jaren het belang van het corps hebben behartigd. Wij moeten het als onzen plicht beseffen het bereikte in stand te houden en kunnen misschien ook een bescheiden steentje bijdragen door, wat door anderen werd opgebouwd, met beleid aan te passen aan den tijdgeest. Het best getuigenis van gezonden, frisschen geest onder onze generatie zal toch wel zijn een dankbare hulde aan hen, die lang vóór ons hebben bestuurd!

Het schortte in de laatste jaren aan *persoonlijk* beleid van de leiders en men moet nu niet zijn toevlucht nemen tot een wanhoopsdaad, het onnoodig wijzigen van de wet. Dit zou een teeken zijn van gebrek aan zelfkennis en van verslapping.

Niet de wet moet hier geneesmiddel zijn, maar *een levendig besef* van leiders, dat zij het zich tot *plicht* moeten stellen volledige gegevens ter hunner verantwoording open te leggen en van corpsleden om zulke gegevens met klem te *eischen*.

En daarom jongere corpsleden! Bewaak het Corps! Het is U in vol vertrouwen door ouderen overgeleverd, zorgt, dat ge het ongeschonden aan komende geslachten kunt overgeven! Een oudere kan U waarschuwen en raden. *Gij!* moet in het strijdperk treden! Ge hebt het Corps willen vrijmaken uit handen van *eene categorie* uwer medeleden, die veel met blinddoeken werkte als verantwoording aan bestuurderen gevraagd werd; *zorgt nu*, dat ge niet vervalt in *eene andere categorie*, die zich spitst op groote woorden in vergaderingen om *zichzelf* naar boven te hijschen. Het gevolg zou wel eens kunnen zijn, dat men kwam:

Van kwaad tot erger!

T.

Een weinig gezond verstand gevraagd naar aanleiding van bovenstaand beleefd schrijven.

I.

Misschien hebben we met een driftig mensch te doen, dan zal hij wel tot inkeer komen; wellicht ook niet, dan smaken wij beide tenminste de voldoening dat deze ruzie de anders wel wat droge verhandelingen over wetswijzigingen hebben aangekleed. Ruzie hebben wij, de schrijver T. (in dagelijksch leven L. T.) en de S. W.-redacteur (in dagelijksch leven C. T.) altijd gehad en zullen wij steeds hebben zoolang T. in voortdurende onmacht blijft zijn stukken vóór Dinsdagmiddag 4 uur bij de redactie te bezorgen (hetgeen tot op heden den heer T. met geen enkel van zijn tallooze stukken gelukt is); maar nu schijnt het met deze ruzie meenens te worden en op een kloppartij uit te zullen loopen. De eerste klappen zijn uitgedeeld en dan is het de gewoonte dat je wat terug doet, vooruit dan maar:

Gezond verstand gevraagd, dat vooropgesteld; en dan vraag ik T.: Wie kiest den Senaat 1911? antwoord: de Senaat 1910; wie koos den Senaat 1910? antwoord: de Senaat 1909 (behalve één commissaris); wie koos den Senaat 1909? antwoord: de Senaat 1908; wie koos den Senaat 1908? antwoord: de Senaat 1907 (behalve één commissaris) enz. Werkelijk, een dergelijke candidaatstelling als jaar aan jaar heeft plaats gehad, waaraan een dergelijk overleg en gepraat vooraf gaat, waarbij het aan 10 leden reeds een uiterste energie kostte, tegen den Senaat in, b. v. een commissaris candidaat te stellen, maakt op mij volkomen den indruk van het schrijven van een stuk door den Senaat en het nazien der drukproeven door het Corps. Is het dan werkelijk heel slecht geschreven dan kunnen een paar regels worden omgewerkt. Neen, heer

T. het stuk moet door het Corps zelve geschreven, het Corps zelve moet zijn Senaat kiezen.

En nu vind ik het ver beneden U mij van verdraaiing en verdachtmaking en wat dies meer zij te beschuldigen, waar een ieder na lezing van Uw en mijn epistel van de vorige week zeer goed begrijpen kon wat wij beiden bedoelden. U spreekt daarbij duidelijk uit dat U 't ook zeer mooi vindt „te komen tot meelevens en meewerken der corpskringen bij het aanvullen van open komende bestuursplaatsen”, daartegenover zette ik uiteen dat m.i. tegenwoordig de Senaat zichzelf kiest en dat wanneer U blijft vasthouden aan de verantwoordelijkheid van den Senaat voor zijn opvolgers, aan de plicht van den Senaat om het Corps de meest gewenschte kandidaten aan te wijzen, aan de noodzakelijkheid van voorafgaand overleg tusschen den Senaat en zijne kandidaten en blijft beweren dat de goeden loop van zaken bij candidaatstelling op den Senaat moet drijven en dat de Senaat bij uitstek van de mate van geschiktheid der Corpsleden op de hoogte is, wanneer U dat alles zegt en beweert, dan beweer ik dat dit in de praktijk beteekent: *de Senaat kiest zijn opvolgers*. En wanneer U bang is dat bij verrassing een lintjessollicitant wordt gekozen en naar waarborgen zoekt om zeker te zijn dat er steeds kandidaten zouden worden gesteld, het absurd vindt dat de Senaatsverkiezingen op het initiatief van leden zouden berusten en dit anarchie noemt (N. B. het kiezen van een bestuur door de leden gelijk anarchie!) als U dat ook allemaal beweert dan beweer ik dat dit neerkomt op het beschouwen der Corpsleden als onmondigen, onverschilligen en obscuurlingen.

Beschuldiging no. 3 rust op geen enkele zin uit mijn stuk maar dat het huidige art. 9, Hoofdstuk X vrije candidaatstelling zoo niet verbiedt dan toch leelijk belemmert wil ik graag verdedigen. Zoolang de Senaat het recht tot candidaatstelling heeft, zal hij, ondanks alle systemen die U of anderen daarbij voor candidaatstelling door leden mochten vinden, van dat recht allicht gebruik maken, steeds zullen daar een aantal Senaatsvergaderingen aan besteed, steeds zal breedvoerig overleg met allerlei in aanmerking komende personen gevoerd worden en steeds zullen leden dit wetende geen initiatief nemen en afwachten. Zij *kunnen* ook geen kandidaten gaan stellen, waar zij steeds, wellicht vaak zonder het te weten, op personen zullen stuiten waarmee rechtstreeks of zijdelingsch door den Senaat overleg is gepleegd of op personen die daarop nog hopen of op personen die eerst de kat uit den boom willen kijken. Zoolang dus de Senaat belieft te vergaderen en overleggen kunnen de leden niets doen en daarna kost het begrijpelijker wijs de grootste moeite (alle hulde voor 't initiatief waarbij dit zoo'n enkele maal toch gebeurde) iemand te vinden die zich door leden, op gevaar af het figuur van een gevallen candidaat te slaan, laat stellen en zich daarbij in het door den Senaat bij elkaar gezochte en onderling reeds overeengekomen stelletje indringt.

Daarom, heer T., vindt ondergeteekende de voorgestelde wijziging zoo goed, het initiatief van de leden behoeft nu niet meer bij de gratie Gods te kwijnen, maar kan vrij uit werken; en zoolang het artikel niet gewijzigd is helpen al Uw systemen en vrome wenschen en goede bedoelingen (die tot een zekere grens initiatief toelaten, anders wordt het anarchie!) niets, volstrekt niets! de Senaat stelt kandidaten, de leden kunnen het daarom niet; alleen met de grootste moeite kunnen zij voor het afdrukken nog een correctie in de drukproef aanbrenge.

Het vraagstuk of er eerst een vereeniging en dan een bestuur of eerst een bestuur en dan een vereeniging en dan mogelijk ook nog leden behooren te worden onderscheiden, schijnt niet tot het T.'s begrip zijn doorgedrongen en waar hij vele menschen aanraadt zijn vorig epistel over te

lezen verzoek ik hem vriendelijk het mijne nog eens te bestudeeren. Verder vindt heer T. geen aanleiding veel lawaai te maken over het feit dat het de eenige ware en juiste weg is dat studenten uit hun midden hun bestuur en hunne leiders kiezen, met welk beginsel hij het geheel en al eens zou kunnen zijn, doch begint zelf met het eerste stuk te schrijven waarbij dit beginsel leelijk wordt aangetast. Er zijn evenwel altijd personen die meenen dat anderen het meeste lawaai maken.

Dan krijgen we T.'s uitstapje naar het redactie-bureau, de zaak is eenigszins buiten de orde, doch het overlezen waard; 't staat er duidelijk in: die andere T. (voor twee T's is er ook geen ruimte) moest nu maar als redacteur bedanken.

Tenslotte wordt mijn geschrijf, zijnde verward, ter zijde gelegd, terwijl T.-senior zijn tweede uitstapje, nu naar de hel, maakt en daar T.-junior's gelijkenis ontdekt.

Daar kan ik 't voorloopig mee doen.

Nu, menschen, als er tenminste na 't bovenste nog omstanders om de kloppartij staan, moet ik U toch even waarschuwen voor hetgeen T.-senior U nog meer wenscht te vertellen. Hij schermt met twee dingen: 1e oude traditie en 2e het wonderbelangrijke en betrouwbare oordeel van den Senaat; heer T. is geheel vergeten dat op 't oogenblik 1e teruggegaan wordt naar een onzer oudste tradities als het weder instellen van verkiezingsdagen in October waarbij het geheele Corps (institute van nu alleen de Senaatskamer) meeleeft; en 2e dit belangrijke en betrouwbare Senaatsoordeel juist nu deze wetswijziging aanbeveelt. Dit bewijst wel dat heer T. alleen met dit oordeel en deze tradities op de proppen komt als hij ze gebruiken kan.

Gelukkig zijn er ook nog een paar zakelijke overwegingen, b.v. dat kandidaten voor de commissarisbaantjes vergeten zouden worden! meent U dat? dan weer dat eeuwige: een gewoon Corpsslid kent niet de vereischen voor het Senatorsambt, als dit nu waar was zou ik er sterk voor zijn daarover een handleiding uit te geven dan waren die eischen tenminste eens vooral te boek gesteld en dit verhaaltje meteen uit de wereld. Dan volgt een zoo zeldzaam onlogisch betoog over vertrouwen-stellen, dat ik bij herhaald overlezen slechts begrepen heb (let U wel: ik verdraai niets, ik begrijp er dit uit) dat de meeste menschen vertrouwen stellen in onbekenden en dat nu de Senaat het best op de hoogte is wie of die onbekenden wel zijn, waar zulk een vertrouwen in gesteld wordt.

Lest, best, de „samenwerking”, waar bij de Redactie hierover een schrijven is ingekomen, zwijg ik daarover.

Tenslotte krijgen we dan een verheffing van stokoude Senaten en de verguizing van die van de laatste jaren; dit is natuurlijk weer, evenals boven, met de beste bedoelingen alleen gezien van de zijde waarmee het in 's mans kraam te pas komt, ik heb evenveel of weinig recht om precies het tegenovergestelde te beweren. Een opzweeping van het jonge volkje tegen den Senaat, die de wetswijzigingen voorstelde, tegen hetzelfde lichaam wiens oordeel zoo bijzonder veel waard is, waarbij met reuzensnelheid een rad van plicht, eer, corpsbesef, enthousiasme, traditie, enz. voor dier jongelingen oogen wordt gedraaid, maakt het geheel volkomen. 't Allerlaatste zinnetje stelt de zaken al heel verschrikkelijk voor en T.-senior doet zich hier kennen als een voorstander van den gulden middenweg. In gemoede kan ik de jongeren raden dit opwindende betoog wat kalm op te nemen.

En ik eindig met T.-senior's eigen woorden:

Loopt er niet in! heeren!

C. T.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

DICTATEN.

GEVRAAGD te koop of ter overschrijving **volledige** en **duidelijke** dictaten voor M₁ van:

WERKTUIGBOUWKUNDE.

Reflectanten worden beleefd verzocht aanbiedingen met prijsopgaven te adresseeren onder No. 5562 s.-w., aan het Bureau van dit Blad.

Ondergeteekende beveelt zich aan voor **Strijk- en Harmonie-Orkest**,

bestaande uit een, drie, vijf of meer eerste klas musici.

— BILLIJKE CONDITIES. —

Adres: B. J. FELS, Molenstraat 40.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 25 NOVEMBER 1910. No. 9.

De samenwerking komt met het ambt.

Ziedaar een spreekwoord pasklaar gemaakt voor onze maatschappij in verband met de huidige wetsvoorstellen. Vreugde deed mijn hart opspringen bij het lezen van het schrijven, getiteld Bestuursverkiezingen eenige nummers geleden opgenomen. Eindelijk dan openlijk te velde getrokken tegen het gezelligheidsargument, eindelijk openlijk gezegd: „Treff men het bovendien dat alles in een bestuur één groote gezelligheid is, dan beschouwe men dit als een gunstig beschikking van het lot”. Zoo wordt dan ten slotte de groote stap gezet over de kloof van kinderachtige partij-schappen, antipathieën en verdeeldheden en duidelijk uitgesproken dat werkende voor ééne zaak alle wrijving zich oplost in het gemeenschappelijk streven. Is het ook niet te dwaas dat wij, leden van eenzelfde groote vereeniging zoo ontzaglijk veel vooroordeelen en zooveel nietige wrijvingen tegenover en met elkaar hebben, begrijpt niet ieder gezond mensch dat juist een iet of wat heterogene samenstelling van het bestuur de verschillende groepen tot elkaar brengt. Logisch redeneerende moet ook elkeen inzien dat een bestuur bestaande uit clubgenooten en vriendjes, menschen allen uit één kring, steeds verdeeldheid zal zaaien en immer een slecht vereenigingsleven zal oogsten. Dit te voorkomen in ons Corps beoogen de senaatsvoorstellen, niet oppervlakkig dienende zooals vorige week werd geschreven teneinde de belangstelling op te wekken voor de verkiezingen, maar teneinde den Senaat de vertegenwoordiging te doen zijn van het Corps zelve en daardoor het Corpsleven te doen aanwakkeren als dan een ieder zijn medezeggingschap herkrijgt.

Maar dan rijzen aan de horizon groote bezwaren! Wat een rommel zoo! zal zoo'n „vrije” Senaat worden! als los zand hangen deze bij toeval gekozene aan elkaar! Wat een verkiezing! de één bedankt omdat die en de tweede omdat de andere gekozen wordt, alles loopt in 't honderd.

Onzin heeren, zoo overdreven mogelijk voorgesteld. Wie wel eens achter de schermen het gezocht en gepraat, het gedoe en overleg bij de Senaatscandidaten heeft bijgewoond zal eerlijk moeten toegeven dat 't in menig geval eerder beter dan slechter kan worden. Steeds wordt nu bij de bestrijding de zaak voorgesteld alsof 10-tallen kandidaten uit de lucht zullen vallen, maar in de practijk zullen daar zijn: ernstige kandidaten door een bepaalde groep in overleg gesteld en een enkele maal minder ernstige kandidaten, die eens een kansje maar een plaatsje wagen.

Al dus zal een en ander zich in de practijk rustig doen aanzien zelfs zullen in de meeste gevallen, waar door ernstige menschen met overleg kandidaten zijn gesteld, vooruit aanwijzingen zijn, wie tenslotte uit de stembus zullen komen. Zodoende zal in een dusdanig gekozen Senaat de overeenstemming en samenwerking volstrekt niet verschillen met de tegenwoordig bij elkaar gezochte en gebrachte personen. Er zullen werkelijk heel rare dingen moeten gebeuren wil een Senaatsverkiezing zoo wanhopig lang duren als tegenwoordig; dan heeft men bovendien het voordeel dat het Corps in deze meeleeft, terwijl nu alles achter de schermen geschiedt en wij voor het feit staan dat de Senaat gedurende 3 maanden van zijn zittingsjaar bezig is zijn vertegenwoordigings- en andere plichten te vervullen door het zoeken van zijn opvolgers.

Ten slotte zijn er tal van personen die blijvend gewicht hechten aan het oordeel van den zittenden Senaat bij de keuze zijner opvolgers. Nu, mijne heeren, dit oordeel zal zijn gewicht in de schaal *blijven* leggen; de Senaat zal niet meer als lichaam, maar Senatoren en oud-Senatoren zullen als Corpsleden, behoorend tot al of niet verschillende kringen, als staande in het brandpunt van het Corpsleven op niet te geringschatten wijze hun invloed steeds doen gelden. Hierbij komt ten voordeele van een gezonde toestand in het Corps dat nu niet een minderheid in den Senaat onmondig wordt gemaakt, maar mede in hare eigen groep hare kracht kan gebruiken. Tengevolge van de meer algemeen geworden verkiezing kan het een enkele maal noodig zijn het opschrift van dit schrijven in 't oog te houden, met

opzetting van kleinzielige vooroordeelen. Op deze wijze zal dan volgens mijn overtuiging de Senaat 't meest nabijkomen het ideaal: de vertegenwoordiging van het *geheele* D. S. C.

O. O.

Jezus Christus en het Sociale vraagstuk.

Wat zijn nu de Sociale grondbeginselen in het onderwijs van Jezus? Laten we trachten te onderzoeken in den bijbel welke de inhoud van zijn leer is. Een ieder maakt zoo licht een beeld van Jezus zonder na te gaan of dit juist is.

De kerk wordt tegenwoordig gedwongen door allerlei vragen van allerlei kanten, zooals Luther indertijd gezegd heeft, „Christus te halen uit het heilige kastje waar de kerk hem ingeplaatst had, en hem onder de menschen te plaatsen.

Jezus was noch mysticus noch asceet. Hij staat midden in het volle menschenleven: gaat om met visschers, werklieden, armen, rijken, zieken. Wij ontmoeten hem op de bruiloft, in huis van rijke pharizeërs, aan het ziekbed enz. Hij leeft dus het maatschappelijk leven van zijn dagen ten volle mee.

Jezus was geen sociale hervormer. Hij kwam om de menschen God te openbaren.

Jezus was 1e optimist, 2e opportunist, 3e idealist. (Peabody).

Gaan we na wat deze drie woorden inhouden:

1e Optimist: Hij zag alle dingen in het licht der alles overwinnende liefde en gerechtigheid Gods. Hij wees dus de menschen die naar hem kwamen om rechtspraak te vragen over geschillen, op de gerechtigheid, maar uitspraak over het geschil gaf hij niet. Twee broers hadden kwestie over een erfenis; Hij antwoordt hun: „Wie heeft mij tot rechter over ulieden gesteld? Ziet toe en wacht u voor de gierigheid, want het ligt niet in den overvloed dat iemand leeft van zijn goederen” (Luk. 12:14 en 15).

Als Jezus de sociale quaestie's van zijn tijd opgelost had, dan zou reeds na vijftig jaar de leer van Jezus verouderd geweest zijn. Daarom onttrekt hij zich aan de oplossing. Zijn dan zijn antwoorden maar dooddoeners? We hebben het ook bij de vraag, of het geoorloofd is den keizer schatting te betalen of niet. Voor een Jood ongeoorloofd, door zijn nationaal gevoel, voor een Jood noodzakelijk, omdat ze waren onder den druk van het Romeinsche rijk. Jezus verwacht zich ook hier niet in de netelige kwestie's.

In zijn antwoord wijst hij den menschen steeds op de liefde en gerechtigheid Gods. Hij kon alle vraagstukken in haar geheel overzien en wist ze zoo op de juiste wijze te beantwoorden.

2e Opportunist. Jezus brengt geen systeem. Wij werken met systemen. Wie werkelijk leeft is inconsequent.

Wringen zich de menschen in systemen, dan boeten ze er altijd een deel hunner persoonlijkheid bij in.

Jezus wekt den persoon, den afzonderlijken mensch. Hij staat nooit te leeraren. Hij zegt wat hij op zeker oogenblik noodig vindt.

Hierin is Tolstoï fout gegaan. Hij heeft alles wetmatig gemaakt. Dat is slechts uitwendig. Wanneer de rijke jongeling naar Jezus komt, dan zegt Jezus hem: „verkoop al wat gij hebt”. Alleen voor die jongeling, op dat oogenblik was dat noodig. Wij moeten daar geen stelregel van maken.

Jezus zien we zelf op verschillende tijden dingen zeggen, met elkaar lijnrecht in strijd:

(Luc. 6:29) iemand bij een slag op de eene wang, de andere toekeeren en Luc. 22:36 o.a. koop een zwaard.

Jezus neemt de zalving van Maria aan en zegt ook „Wee u gij rijken”. Matth. 8:20. De Zoon des Menschen heeft niet waar hij het hoofd nederlegge. Hiertegenover Joh. 2: op de bruiloft van Cana: Jezus zorgt voor wijn.

De Sociale problemen worden bij andere achtergesteld en Jezus' leer is beperkt tot bepaalde gelegenheden. Hij spreekt in verband met de personen, die hij ontmoet. De fout der Socialisten is dat zij de individuen te veel laten opgaan in de gemeenschap, terwijl het Christendom juist op de individuen let. De treffendste woorden sprak Jezus tegen de menschen persoonlijk. Er is in den hemel meer blijdschap over een zondaar die zich bekeert, dan gij rechtvaardigen (van die burgerlijk braven) die de bekeering niet van noode hebben.

Zijn Godsdienstige zending gaf hem sociale autoriteit. Jezus stond boven de dingen en zag alles van daar uit.

Jezus wilde geen wedergeboorte door organisatie maar door inspiratie.

3e. Idealist. Jezus' ideaal: Het Koninkrijk Gods. De Jood is reëel. Hij houdt geen bespiegelingen. Hij filosofeert niet. De Grieksche bespiegelingen hebben het Christendom bedorven. De Jood zegt bijv.: God wandelt over de bergen. Gods ingewanden rommelen, Gods arm, Gods voet, Gods troon, poort, vuur, witte kleederen, duisternis. Dat is niets voor de Grieken. De Jood bedoelt met Koninkrijk Gods: Koningschap Gods. Nu zijn er twee lijnen in Jezus' onderwijs: Het Koninkrijk Gods is er en het Koninkrijk Gods zal komen. Het laatste slaat op degenen, waarin Jezus zag, dat God heerschappij kreeg, en het eerste wanneer op de geheele aarde God heerschen zal. Jezus verwachtte het Koninkrijk Gods uitwendig nog tijdens het toen tegenwoordige geslacht. De Christelijke gemeente verwachtte een spoedige wederkomst van Jezus Christus. Bij zijn veroordeeling zegt Jezus: Van nu aan zult gij zien den Zoon des menschen komende op de wolken des hemels. Dit is aangehaald uit Daniël (200 j. v. Chr.), waarin in een droomgezicht opkomen: vier dieren als symbolen van aardse koninkrijken en een zoon des menschen, d. w. z. een mensch, als symbool van het Messiaansche rijk. Die nadert daar tot den Oude van dagen, dat is God, die oud was. Aan de dieren wordt de heerschappij ontnomen en aan den Zoon des menschen gegeven. Jezus doelde dus op de spoedige komst van het Kon. Gods. Het Kon. Gods is een sociaal proces van de Gerechtigheid Gods, door menschen afzonderlijk tot stand gebracht en weer aan den anderen kant verandert zich de mensch door het licht van het Kon. Gods. Jezus leert: de gemeenschap maakt de persoonlijkheden en hier weer tegenover de persoonlijkheden maken de gemeenschap. Het socialisme zegt: Als de gemeenschap beter is zullen de menschen verbeteren. Dit is zonder meer eenzijdig.

Het geloof aan God leert Jezus geduld. Hij doet niets overhaast. Hij is kalm en die kalmte maakt indruk. Jezus loopt niet de menschen achterna om ze te bekeeren. Het opportunisme bewaarde Jezus voor uiterlijkheid. Hij was tegen alle eenzijdige organisaties. Bij werkstakingen staken velen uit solidariteit, en niet omdat ze het zelf nodig vinden. Wanneer een vereeniging de persoonlijkheid dood is ze verkeerd. De persoonlijkheid moet het doen, volgens Jezus. De zonde zit er tusschen niet alleen de misstanden. Een voordeel van organisatie is dat het de persoonlijkheid ontwikkelt zoodat men zichzelf dingen voor anderen ontzeggen moet. Er loopen velen mee omdat ze anders niet durven. Er zijn maar weinigen die verantwoordelijkheid van zonde tegenover den naaste voelen. Dat is niet enkel bij Socialisten maar bij iedereen. Rutter uit Zürich gaat in „Sie Müssen” de Christelijke gemeente te lijf. „Alleen bij de Socialisten worden menschen gevonden die iets voor elkaar over hebben”.

Als Jezus spreekt van het Koninkrijk Gods dan is dat niet een staat waarin een ieder genoeg te eten heeft, maar bovenal de gerechtigheid die er heersche zal. Dan is Jezus grondbeginsel gerechtigheid. Men kan het er niet mee eens zijn. Toch zegt Jezus het. We kunnen zooveel leeren van het idealisme der Socialisten. Zijn wij zoo idealistisch? We vinden wel veel godsdienstig materialisme dat veel erger is dan het ongodsdienstige socialisme.

Kautsky zegt, dat alle moraal gevolg is van maatschappelijke toestanden. Hij gelooft met Marx dat godsdienstige elementen complementen zijn van het gebrek aan gunstige Sociale toestanden. Dat is in strijd met het Christendom. Het Koninkrijk Gods komt met een vaststaand ideaal dat de gemeenschap moet beheerschen. De overtuigingen staan hier tegenover elkaar, Jezus staat met zijn ideaal lijnrecht tegenover het materialisme van vele Socialisten.

Resumeerend: 1e Jezus beschouwt alles in het licht van de godsdienstige openbaring. 2e Door menschen individueel verbeteren, worden de toestanden beter. 3e De gemeenschap van het Kon. Gods werkt heiligend op anderen.

De volgende keer is Maandag 19 December 1910.

L.

Weemoed.

Ik zou wel willen weenen,
Weet zelve niet waarom,
Een vreemde, groote weemoed,
Gaat in mijn ziele om;

Is 't om vergane vreugde?
Om leed, dat wonden liet?

Ik zou wel willen weenen
Maar waarom weet ik niet....

Nov. '10.

J. v. R.

Technisch Studenten Tijdschrift.

Als antwoord op wat C. T. schreef onder „van alles en nog wat” wil ik zoo kort mogelijk mijn bezwaren tegen het T. S. T. formuleeren.

1°. Het T. S. T. zal worden een bakermat voor technisch dilettantisme.

Immers, het zal plaats geven aan die technische uitingen van studenten, die niet zich durven onderwerpen aan de toets der redacties van een van de groote Technische bladen. Zal dus een bergplaats worden van onrijp geplukte vruchten.

2°. Het zal niet zijn „Konkurrenzfähig”.

Het T. S. T. eens in de 14 dagen verschijnend, moet 7 faculteiten verzorgen met litteratuur; ieder van de 400 abonnés zal dus voor f 4 'sjaars maandelijks gemiddeld $2 \times 20 : 7 =$ ongeveer 6 blz. over zijn vak te lezen krijgen. Neemt men nu als voorbeeld de Werktuigk. faculteit dan vindt men voor Mk. 16 per jaar = f 14,40 een tijdschrift dat naast 14 blz. tekst van grooter formaat als T. S. T., maandelijks 4 vel reproducties van werkteekeningen geeft, en, geredigeerd door vakmensen uit de praktijk, aanzienlijk beter „ons brengt de praktijk onzer wetenschap”.

En voor degenen die zich niet een jaarlijksche uitgave van f 14,40 kunnen getroosten, staan voor f 6 leesportefeuilles ter beschikking waarvan ik het maandelijksche aantal blz. techniek maar niet zal narekenen.

Daarom, indien uw gezond verstand nog niet verdrongen is door „oprichtingsmanie”: **blijft met u elfhonderden thuis en teekent niet in.**

E. H.

Comité van St. Lucas.

XIIIe TENTOONSTELLING VAN SCHILDERIJEN, ETSEN EN TEEKENINGEN.

Binnenkomend in de — op de onaangename kil-vochtige temperatuur na — werkelijk heel huiselijk ingerichte korenbeurs, vindt men het eerst de 3 stukken van Mevr. C. Reinders—Huizinga. Dilettantisme. Ongetwijfeld, maar dan wel van de beste soort. Er zit in het middelste stuk (interieur in het huis Lambert van Meerten) een aantrekkelijk warme lichtsfeer en een prettige kleurtoon, die de technisch niet zeer volmaakte behandeling van het onderwerp over het hoofd doen zien. En ook het „stilleven” ademt dezelfde, zeer sympathieke, geest van fijnvrouwelijk gevoel voor mooi.

Een sterk contrast hiermee vormt de expositie van Prof. F. Gips, die mij Segantine's uiting: „Artist is men geboren, wordt men niet”, onwillekeurig op de lippen bracht. Misschien is de techniek van deze stukken het summum van volmaaktheid, ik wil mij er als leek niet over uitlaten. Maar toch blijft het portret van prof. Cop, ondanks zijn inderdaad sprekende gelijkenis, een gekleurde photo. Evenzoo de korenschoven. Als men denkt aan wat bijv. Vincent van Gogh van dat onderwerp maakte, dan vervallen, naast zijn symphonie van brandend geel en hemelblauw, de ge-exposeerde stukjes tot ansichtkaartachtige prenterigheid.

En dit gebrek aan ziel vindt men terug in alle andere onderwerpen, van de in 't geheel niet zuidelijk warme landschappen uit Italië tot het oudachtige kindergezichtje toe. Iets prettiger doet aan het Damesportret (8) in zijn toon van rustige voornaamheid.

Niet zeer belangrijk leek mij het door B. A. Bongers tentoongestelde. De door hem behandelde onderwerpen zijn door anderen herhaaldelijk en aanzienlijk beter behandeld.

Naast de prestaties van Breitner of zelfs van den zooveel jongeren Moses Knap, vallen deze stukken, hoewel op zich zelf misschien niet zonder verdienste, buiten beschouwing: „Why ought they ever to be painted”?

Thans komen wij tot ongetwijfeld het beste deel der tentoonstelling, de expositie C. J. Mension.

Hoewel misschien niet beziend met wereld-omverwerpende kunstidealen, levert deze jonge schilder goed concieuties werk. En moge de „beste stuurman”, die, „aan den wal staat”, misschien nog hier en daar klagen over een zich een beetje angstig vastklemmen aan uiterlijke dingen, uit onmacht tegenover het onderwerp, prestaties als de uitstekend geslaagde dierstudies. (24!) en de portretten beloven veel. Uitvoeriger bespreking verdient het groote damesportret (25). Er ligt in de houding iets geforceerds, men kan de figuur „zien poseeren” maar het hoofd is prachtig. En vooral is hier merkwaardig goed de achtergrond.

De prachtige verdeling van kleuren en het „life-like” ervan rechtvaardigen de opmerking die ik hoorde maken: „Ik wou wel eens een stilleven van dien schilder zien”.

Het door Leon Senf ten toongestelde is moeielijk te beoordeelen. De schilder verkeert m. i. nog zoo in „Sturm und Drang”, dat het niet te voorspellen is of hij zich doorworstelen zal tot goede, beheerschte kunst. Dat wij hier met groote aspiraties te doen hebben is zeker, maar stukken als de gruwelijk gechargeerde „maier” (39) geven blijk van onmacht om ze te realiseeren.

Beter is „Na den regen”. Met het wegvagen der contouren kan ik mij echter niet altijd vereenigen, zoo bijv. bij den „maier” van (35) waar mij een zich scherp afteekenen van de mannenfiguren tegen het avondbelichte landschap juist had toegeleken.

En, als slot, een eeresaluut aan het Comité van St. Lucas, dat deze tentoonstelling organiseerde.

E. H.

Delftsche Studenten Astronomische Vereeniging.

Den 21sten Maart 1910 is opgericht een vereeniging die zich ten doel stelt de kennis harer leden in de astronomie, cosmografie en meteorologie te vermeerderen.

Wij komen hiermee tegemoet aan de wenschen van een groote groep studenten, die zich interesseeren voor de cosmische wetenschap.

Alle ingeschrevenen der T. H., die belangstellen in dit onderwerp, worden uitgenoodigd de eerste openbare vergadering bij te wonen op Woensdag 30 November a.s. ten 8¹/₄ ure in Zaal B van het Natuurkundegebouw, waar gesproken zal worden door den heer P. H. Gallé, adjunct-directeur van het Kon. Ned. Meteorologisch Instituut te De Bildt, over „Weer- en wolcentypen” (met lichtbeelden).

Dezen winter worden vijf voordrachten gehouden over onderwerpen als ontstaanshypothesen der werelden, lichtinterferentie als hulpmiddel bij cosmische onderzoekingen, de electromagnetische lichttheorie, enz.

Er bestaat op de eerste lezing gelegenheid tot toetreding voor het lidmaatschap. Contributie f 2,50 per jaar.

De andere sprekers zullen zijn prof. dr. W. de Sitter, hoogleeraar in de sterrenkunde te Leiden; J. Weeder, c. l., assistent voor de berekeningen aan het observatorium te Leiden; Dr. H. A. Weersma, assistent Astronomisch Laboratorium te Groningen; J. J. van der Bilt, observator aan de sterrewacht te Utrecht.

HET BESTUUR.

Weekverslag.

Wat te zeggen van een week, van stilte na den storm, van rust na de vermoedenissen van opzweping van stemvee en ten slotte van algemeen geïnstalleer. 't Wordt wel een beetje dwaas, de kinderachtigste bestuurders zitten tegenwoordig hun candidaatjes, nog wel eigen vriendjes, en tevens de kok der S. P. die tot drie, vier uur met het souper zit te wachten, te pesten, vooral flink pesten.

J. v. R. blijft aan poësie doen, maar de liefde verveelt hem, hij gaat over in een ander „genre”:

Wij Wale Wezen Wouden Wel Witte Wanten Wasschen Wisten Wij Waar Warm Water Was.

J. J. gaat over tot sterrewichelarij, nieuwste vereeniging: „Jaap kijk in de lucht, richt uw blik ten Hemel”. Dit is mede een uiting van de laatste „moderne richting” in Delft.

Kinderrubriek.

Daar alle kindertjes Vrijdagavond zoetjes naar huis zijn gestuurd, is voor deze rubriek geen stof.

Slechts te melden dat groote kinderen groote menschen gaan nadoen en in Odin een candidaat is gesteld.

Komt dansen voor f 3,50, anders gaat de Lion bankroet.

Studiebelangen.

CENTRALE COMMISSIE.

De C. C. deelt den studeerenden hierbij mede dat Dinsdag 29 November e. k., ten 4 u. 30, in Zaal 4 der T. H., onder hare leiding ten tweeden male een

Algemeene Vergadering der Civiele faculteit zal gehouden worden.

Waar het indertijd op de voorgaande Alg. Verg. der C. C. mogelijk gemaakt was, door een talrijke opkomst der studeerenden, een inzicht te krijgen van de in de Civ. fac. gevoelde behoeften, daar hoopt de C. C. dat ook nu weder velen zullen verschijnen, om de door de C. C. gedane stappen en bereikte resultaten, in zake hunner verlangens, te vernemen. Tevens is er alsdan gelegenheid om eventueel nieuwe of nog niet voldoende besproken wenschen te kennen te geven.

Namens de Centrale Commissie,
J. C. M. WIJSMAN.

—o—

Besturen-Vergadering op Woensdag 30 Nov. e. k. in Zaal 11 der Indische Instelling.

Punten van behandeling: Rapport der Centrale Comm. Financiën.
Opdrachten ingevolge Enquête.

Namens de Centrale Commissie,
J. C. M. WIJSMAN.

BOEKBESPREKING.

BIBLIOGRAFISCH JAARBOEK 1910.

Bewerkt door: W. H. de Buissonjé, bandversiering en vignetten van Wilm Klijn, uitg. Meindert Boogaerd Jr., Zeist.

Het ons ter bespreking gezonden Jaarboek bevat als al dergelijke uitgaven haar kalender, hier gevuld met de geboortedata van onze meest-bekende mannen en vrouwen. Verder een bespreking van boeken en schrijvers met hun portretten en één enkele burleske vertelling van Willem Schürmann, overgenomen uit „Het Leven en de Dood”. 't Is geestig en als zodanig goed geplaatst in een verzameling van allegaartjes op letterkundig gebied en proeven van prentdrukkunst. Voorts enige aardige overdrukken van prentjes uit oude boeken en tot genoegen van de jeugd een verzameling natuurkundige proeven terwijl een zeer uitvoerige ingedeelde catalogus de uitgaaf besluit.

De uitvoering is smaakvol en opgeluisterd door aardige illustratie's.

Ontvangen Boeken:

DE WEG DER MENSCHHEID. Van Jezus tot het Pausdom. Vertaald door Dr. A. Halberstadt.

Uitg.: C. J. J. Dalmeyer, Amsterdam.

BIBLIOGRAFISCH JAARBOEK 1910. Bewerkt door W. H. de Buissonjé. Bandversiering en Vignetten van Willem Klijn.

Uitg.: Meindert Boogaerd Jun., Zeist.

(Zie verder Derde Blad).

Het mooiste St. Nicolaascadeau.

15000 (zegge VIJFTIEN DUIZEND) exemplaren waren in het voorjaar van 1910 verkocht van.

De Wonderen der Techniek

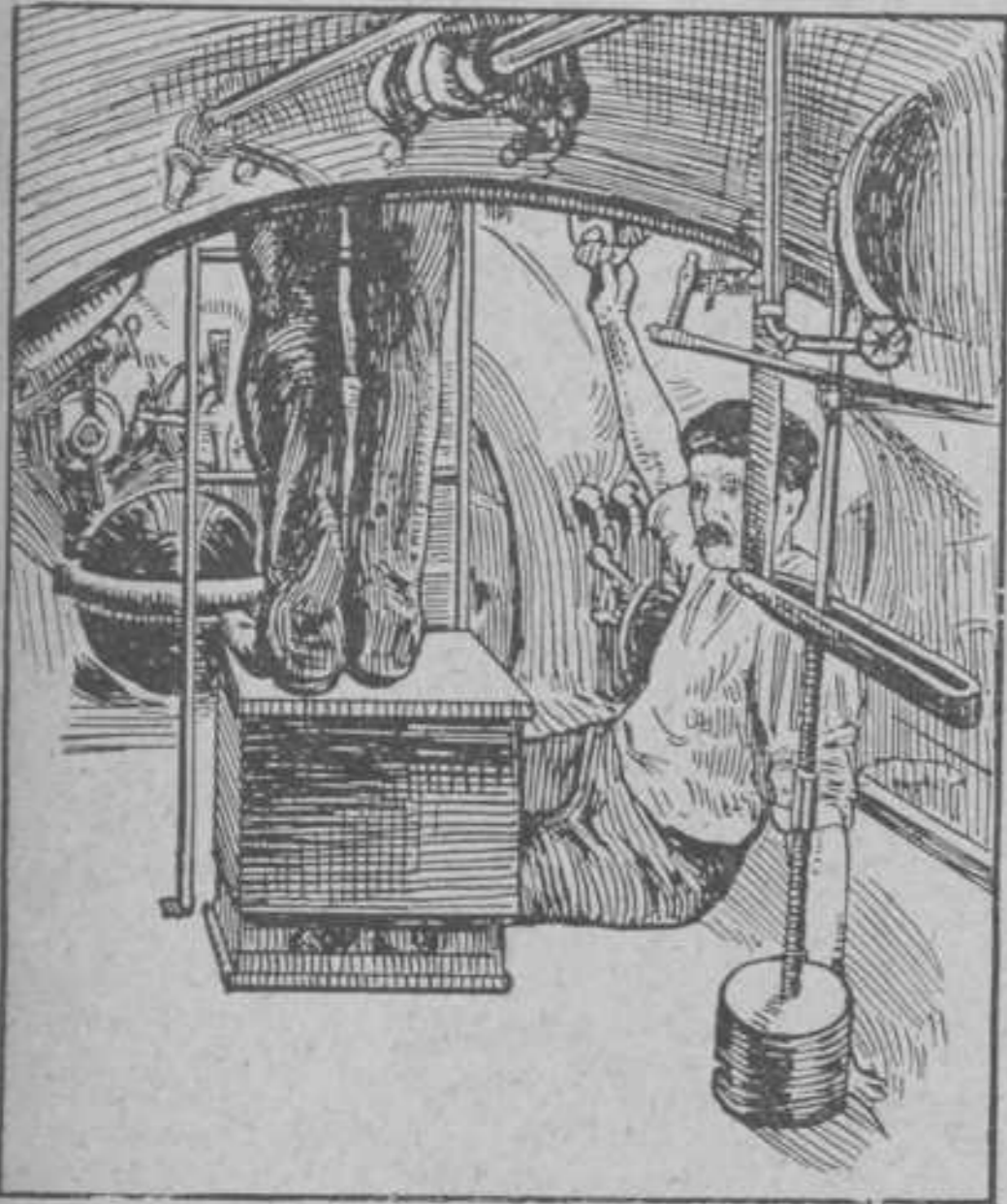
het standaardwerk der uitvindingen en van de vorderingen der techniek.

waarmede deze belangwekkende boeken geheel uitverkocht waren, terwijl wij onafgebroken dagelijks tal van orders bleven ontvangen, vooral door aanbevelingen van hen, die het werk reeds bezitten. Wij besloten daarom deze collectie fraaie, interessante en leerzame boeken te doen herdrukken. In dezen nieuwen uitgaaf, die thans gereed is, zijn al die aanvullingen aangebracht, welke de vooruitgang der techniek in de enkele jaren, sinds wij dit werk begonnen, noodzakelijk maakte. Overigens is deze nieuwe uitgaaf, wat inhoud, degelijkheid en sierlijkheid van uitvoering betreft, gelijk aan den vorigen, doch hebben wij nu tevens aan de reeds bestaande vijf deelen, een nieuw zesde deel toegevoegd, bevattende de nieuwste vorderingen op het gebied der uitvindingen en ontdekkingen.

Nimmer is de kennis van technische dingen van zoo groote beteekenis geweest als in den tegenwoordigen tijd. En nimmer is de belangstelling van de meest uitgebreide kringen voor de alles hervormende uitvindingen van de mensche-lijke scherpzinnigheid, voor de grootsche werken van scheppende handen, voor de steeds diepere navorsching der wonderbare natuurkrachten levendiger geweest als thans. Er is inderdaad geen stand of beroep, waarvoor een zekere mate technische kennis niet eene onontbeerlijke uitrusting vormt om met den tijd te kunnen meegaan, hem te begrijpen en zich de voortbrengselen der beschaving ten nutte te kunnen maken. Ons werk geeft jong en oud gelegenheid deze kennis te verwerven, het bevat in woord en beeld en in begrijpelijken, aantrekkelijken vorm, alles, wat de beschaafde mensch onzer dagen uit het groote en interessante rijk der uitvindingen en ontdekkingen weten moet, het vormt een nog niet bestaand populair standaardwerk, eene nog niet bestaande encyclopedie van het in onzen tijd meest op den voorgrond tredende en meest in ons leven ingrijpende gebied van mensche-lijke bezigheid, die zoowel voor den vakman als voor den leek, voor den geleerde als voor den arbeider, in het kort voor iedereen van waarde is, die zijne kennis wil uitbreiden, zich op nuttige wijze bezig houden of zijne krachten verder wil uitoefenen, ten dienste van de beschaafde menschheid. Dit werk is eene in zijn soort en de nieuwste vorderingen der techniek zijn

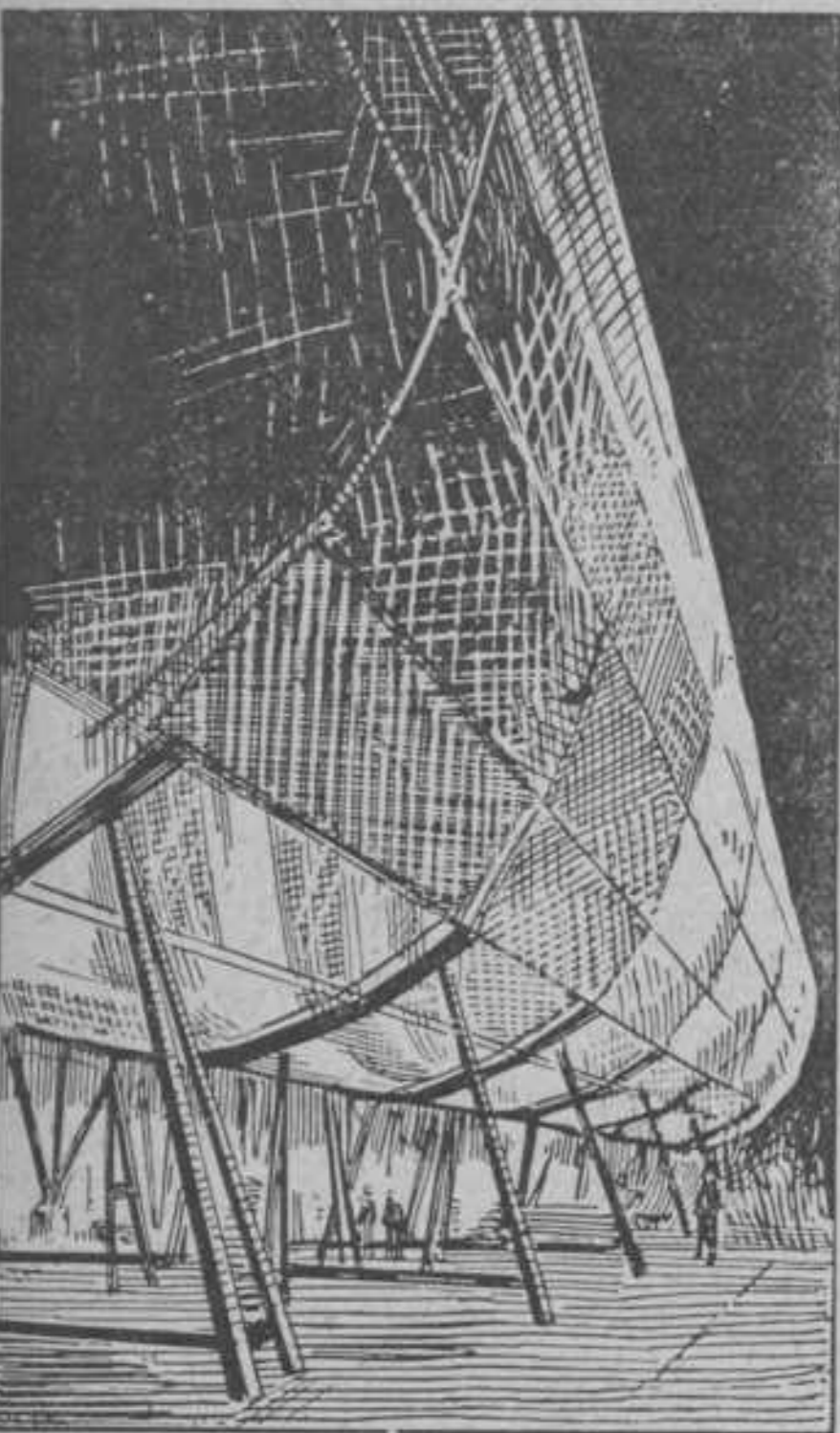
Uitgegeven onder redactie van H. J. BORGERHOFF VAN DEN BERGH, electrotechnisch Ingenieur; J. P. ENKLAAR, Luit. der art., Leeraar a/d Kon. Mil. Academie te Breda; J. A. EIJMERS, Leeraar; G. M. DE LINT, Leeraar H. B. S.; Dr. J. H. L. TERWOGT, Arts; B. J. VAN TROTSENBURG, Leeraar in de chemie; H. VEKHAZEN Jr., Mijnbouw-ingenieur, en A. J. L. WILLEKENS, werktuigkundig Ingenieur.

ZES kloeke deelen. Ruim **1800** bladzijden. Meer dan **400** platen, kunstbijlagen en andere illustraties

Machinekamer en stuursstoel van de Amerik. onderzeeboot „Holland”. De groote slinger regelt de machinerie, die de boot op de verlangde diepte houdt.

te kunnen meegaan, hem te begrijpen en zich de voortbrengselen der beschaving ten nutte te kunnen maken. Ons werk geeft jong en oud gelegenheid deze kennis te verwerven, het bevat in woord en beeld en in begrijpelijken, aantrekkelijken vorm, alles, wat de beschaafde mensch onzer dagen uit het groote en interessante rijk der uitvindingen en ontdekkingen weten moet, het vormt een nog niet bestaand populair standaardwerk, eene nog niet bestaande encyclopedie van het in onzen tijd meest op den voorgrond tredende en meest in ons leven ingrijpende gebied van mensche-lijke bezigheid, die zoowel voor den vakman als voor den leek, voor den geleerde als voor den arbeider, in het kort voor iedereen van waarde is, die zijne kennis wil uitbreiden, zich op nuttige wijze bezig houden of zijne krachten verder wil uitoefenen, ten dienste van de beschaafde menschheid. Dit werk is eene in zijn soort en de nieuwste vorderingen der techniek zijn

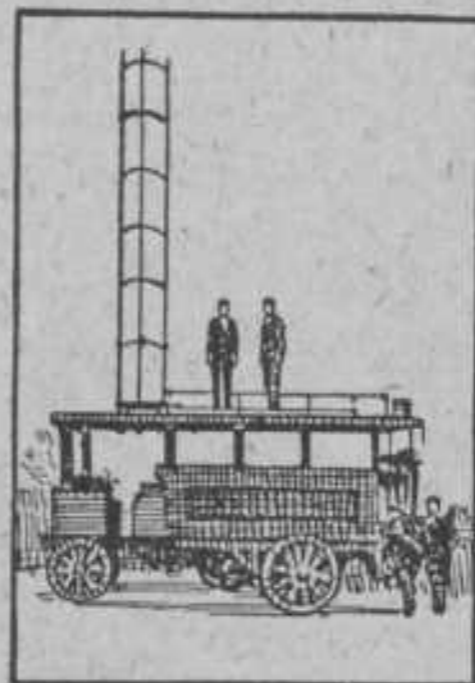
Het aluminium karkas van Zeppelin's luchtschip.

te kunnen meegaan, hem te begrijpen en zich de voortbrengselen der beschaving ten nutte te kunnen maken. Ons werk geeft jong en oud gelegenheid deze kennis te verwerven, het bevat in woord en beeld en in begrijpelijken, aantrekkelijken vorm, alles, wat de beschaafde mensch onzer dagen uit het groote en interessante rijk der uitvindingen en ontdekkingen weten moet, het vormt een nog niet bestaand populair standaardwerk, eene nog niet bestaande encyclopedie van het in onzen tijd meest op den voorgrond tredende en meest in ons leven ingrijpende gebied van mensche-lijke bezigheid, die zoowel voor den vakman als voor den leek, voor den geleerde als voor den arbeider, in het kort voor iedereen van waarde is, die zijne kennis wil uitbreiden, zich op nuttige wijze bezig houden of zijne krachten verder wil uitoefenen, ten dienste van de beschaafde menschheid. Dit werk is eene in zijn soort en de nieuwste vorderingen der techniek zijn

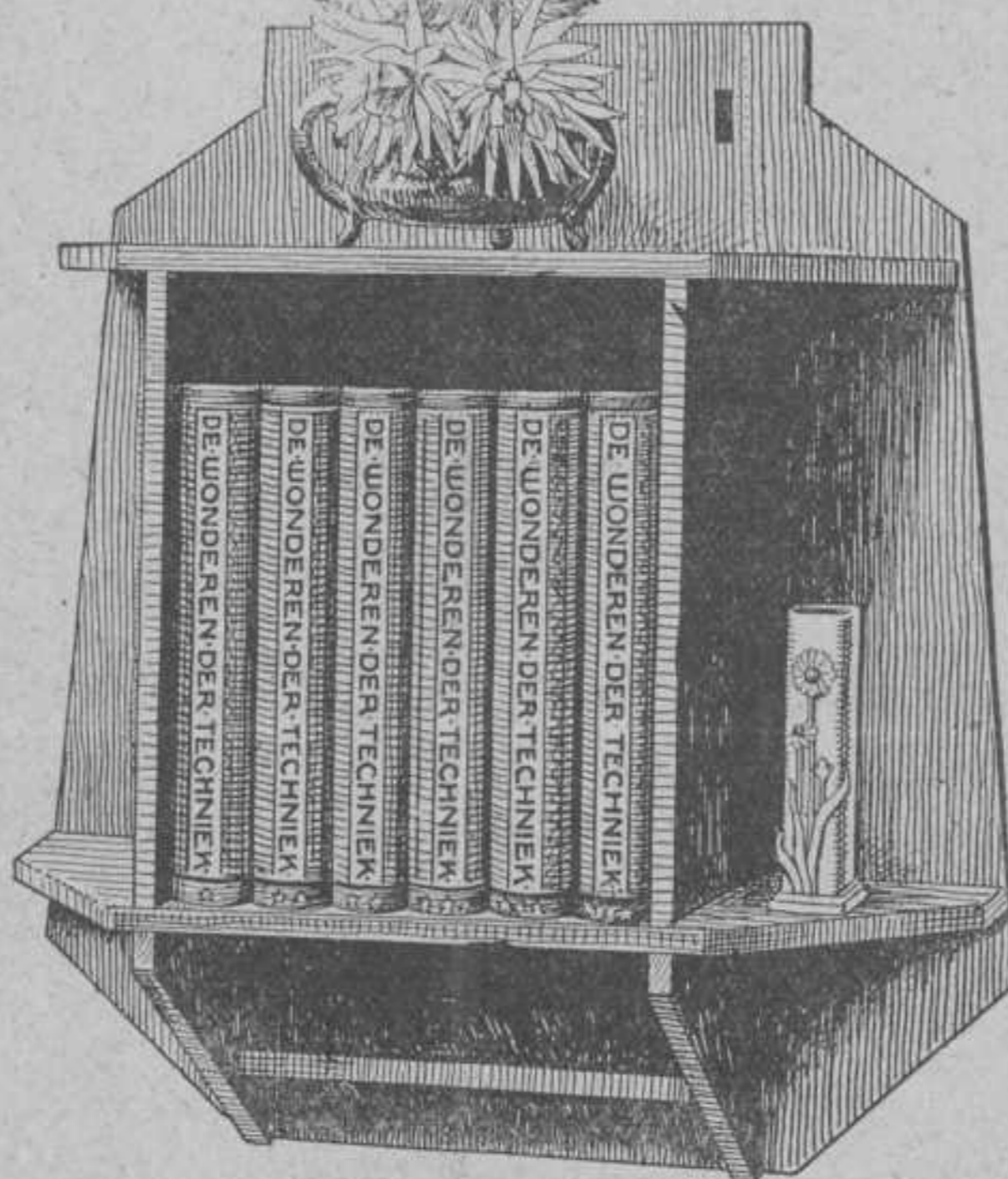
De Bredasche Ct. zegt: Van dit omvangrijke werk bevestigt eik doel ons geheel in de meening, dat wij hier te doen hebben met eene uitgave van meer dan gewone beteekenis. Legio toch is het aantal handboekjes en populaire geschriftjes, welke op het even interessante als uitgebreide gebied der technische uitvindingen belangstelling trachten te wekken voor dat deel van 't mensche-lijk weten; maar meestal zijn die werken of te veel vakkundig of te oppervlakkig behandeld, waardoor ze zeker toch wel hun nut kunnen hebben, maar geen aanspraak kunnen maken op den titel: standaardwerk. Dit nu is bij „de Wonderen der Techniek” wel het geval, daar in dit werk de onderwerpen zoo-danig behandeld worden, dat en de man der praktijk en de leek er hun licht kunnen opteken; zonder oppervlakkig te worden, is toch nimmer het geschrevene doorspekt met de technische uitdrukkingen, welke den niet-vakkundigen lezer het begrijpen onmogelijk zouden maken, terwijl het steeds door een vlotte verteltrant weet te boeien.

De Jongelingsbode zegt: Het ziet er keurig uit met zijn tal van fraaie illustraties. Maar niet minder belangrijk is de inhoud. Wanneer men dit boek gelezen heeft en aanschouwt den machtigen vooruitgang op 't gebied der uitvindingen en de toepassingen daarvan, wanneer men die velerlei werken van des menschen geest heeft bewonderd, dan denkt men onwillekeurig aan den uitroep van Hamlet: „Welk een meesterwerk is de mensch”.

De Kath. school zegt: Met groot genoegen hebben wij deze boeken voorgelezen. De schrijvers, alle ervaren mannen, zijn erin geslaagd in zeer onderhouden en aangenamen vorm een duidelijk beeld te geven van de behandelde onderwerpen. En de mooie illustratie draagt er niet weinig toe bij om dit boek te maken tot een PRETTIGEN LEIDSMAN, EEN GEZELLIGEN VRIEND.

Verplaatsbaar station voor Marconi's draadloos telegraf, geïnstalleerd op een auto.

Deze afbeelding is naar eene fotografie. De hoogte der étagère is een halve Meter.

Een postwissel van f 1.75 brengt deze eikenhouten étagère met de boeken in uw bezit.

f 1.75 contant en het geheele complete Werk, bestaande uit zes deelen, gebonden in fraaie prachtbanden, worden u met de eikenhouten étagère franco toegezonden. — Eerst nadat gij de boeken een maand lang in huis hebt gehad, betaalt ge weder een luttel bedrag.

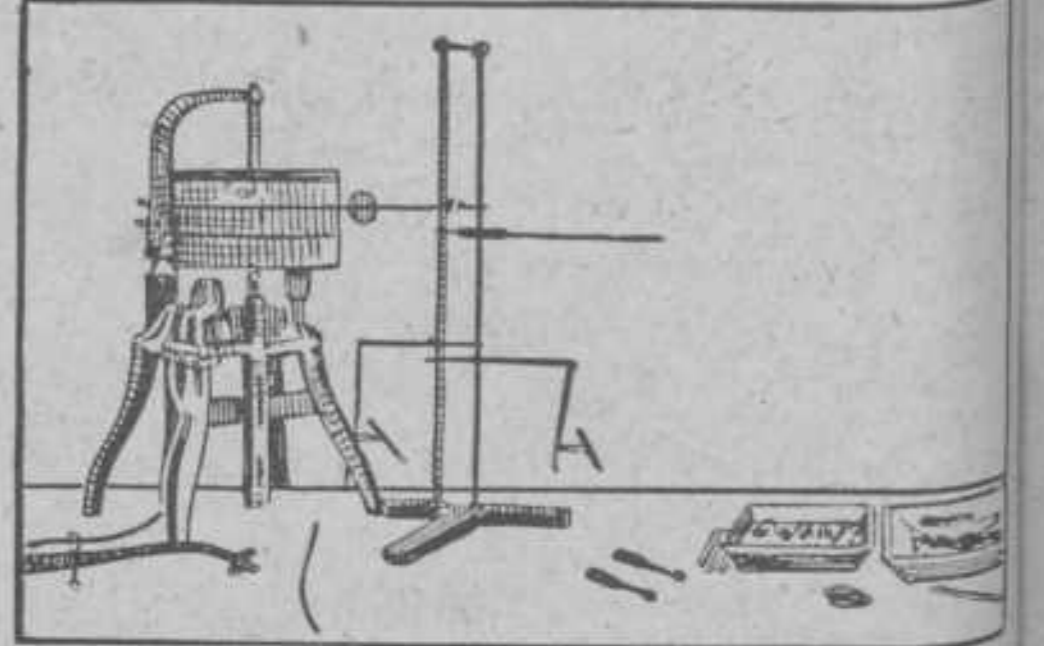
Het Volksonderwijs zegt: Voor ons liggen twee van de zes deelen, waarin de Wonderen der techniek zijn verschenen. En we zeggen het met eerbijke bewondering — welke deelen!

Het nieuwste op het gebied van de meest bewonderenswaardige wijze, waarop 's menschen geest, geleid door de heerlijke ontdekkingen van tot heden vaak ongekende krachten, zich uit, vindt daarin een plaats, in dichte, goed geschrevene tekst, in mooie foto's. Wij achten deze uitgave, ook om de uitnemende wijze van bewerking, een groote aanwinst voor ons zelf en voor onze jongeren, een welkome vriend en leermeester voor elk belangstellend in en met zijn tijd meelevend gezin.

HET GROOTE REGISTER OP DEN INHOUD beslaat alleen reeds zeventig bladzijden met verwijzing naar **RUIM 3600 ONDERWERPEN.**

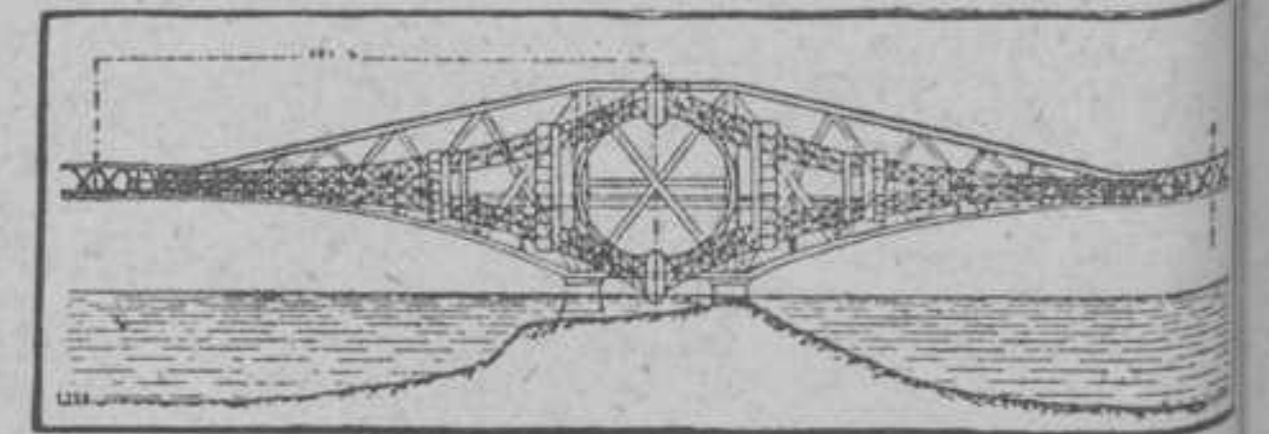
Dit is wel het beste bewijs voor den enormen omvang van het werk.

duidelijk verstaanbaar en alleszins volledig voor den belangstellende lezer beschreven. — Blader vijf minuten in dit degelijke en toch zoo aangenaam lezende werk, schenk één minuut aan elk van de 6 deelen laat de honderden platen door uw vingers glijden, sla hier en daar een blik op de opschriften boven de pagina's en ge wilt er niet meer van scheiden. Gij zult volmondig erkennen dezen schat van wetenschap op een gebied waar iedereen dagelijks direct of indirect mede in aanraking komt, niet te kunnen missen, wilt ge niet achter raken in beschaving en ontwikkeling.

Apparaat ter bepaling van de working van verschillende vergiften op het hart.

duidelijk verstaanbaar en alleszins volledig voor den belangstellende lezer beschreven. — Blader vijf minuten in dit degelijke en toch zoo aangenaam lezende werk, schenk één minuut aan elk van de 6 deelen laat de honderden platen door uw vingers glijden, sla hier en daar een blik op de opschriften boven de pagina's en ge wilt er niet meer van scheiden. Gij zult volmondig erkennen dezen schat van wetenschap op een gebied waar iedereen dagelijks direct of indirect mede in aanraking komt, niet te kunnen missen, wilt ge niet achter raken in beschaving en ontwikkeling.

De brug over de rivier de Forth (Engeland). Om een denkbeeld te geven van de lengte dezer brug, zijn hierop twee Eiffeltorens geteekend.

Een Sieraad voor de Huiskamer.

Zendt ons een postwissel van f 1.75 als eerste betaling, en wij zenden u franco en goed verpakt de hiernevens afgebeelde fraaie moderne eikenhouten étagère, met het prachtwerk van 6 deelen in prachtige lederen banden, waar gij en uw geheele gezin uw leven lang nut en plezier van zult hebben.

Een blik van duizelingwekkende hoogte. (Gezicht op Brooklyn Bridge, New-York.)

De eerste tot de laatste bladzijden leerzaam en boeiend in hooge mate. Men kan er grepen uit doen, in het midden, in het begin, aan het einde, overal is het interessant.

ONDERHOUDEND, LEERZAAM en NUTTIG voor **IEDEREEN** en voor het **GEHEELE GEZIN.**

De Wonderen der Techniek.

Het EENIGE groote werk, dat werkelijk „bij” is en alle moderne uitvindingen uitvoerig beschrijft en met fraaie en interessante afbeeldingen toelicht.

Zes kloeke deelen. Ruim 1800 bladz. Meer dan 400 platen, kunstbijlagen en andere illustraties.

Ten inde eenigszins een denkbeeld te kunnen geven van de uitgebreidheid, veelzijdigheid en volledigheid van dit werk, van de aantrekkelijkheid der behandelde onderwerpen, van de uitnemende wijze waarop de schrijvers zich van hunne taak: gemakkelijk begrijpelijk en nochtans niet oppervlakkig te schrijven, hebben gekwet, van de rijke toelichtende illustraties en van de fraaie uitvoering, hebben wij eene uitvoerige brochure als proeve van bewerking doen samenstellen. Deze brochure wordt op aanvraag gratis en franco toegezonden door den uitgever **J. C. DALMEIJER te Amsterdam. Van Breestraat 44.** Haast u echter deze brochure aan te vragen, waarvan wij de laatste partij aangebroken hebben. Ook zijt gij nu nog zeker de boeken franco en goed verpakt ineens compleet te ontvangen, terwijl gij het op gemakkelijke wijze kunt betalen. Voor verdere inlichtingen leze men de uitvoerige gelykbedoelde brochure, die op aanvraag gaarne omgaaud gratis en franco wordt toegezonden.

Hierlangs af te knippen

en zenden aan den Uitgever **J. C. DALMEIJER, Van Breestraat 44 te Amsterdam.**

Zend mij gratis en franco de uitvoerige brochure over „DE WONDEREN DER TECHNIEK.”

NAAM:

ADRES:

PLAATS:

(ALLES DUIDELIJK s.v.p.)

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 25 NOVEMBER 1910. No. 9.

Bibliotheek „Societeit Phoenix”.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. NEDERLANDSCH.

Marcellus Emants. — Juliaan de Afvallige.
J. Everts. — Proza.
Cornélie Noordwal. — Ursule Hagen.
Henriette Roland Holst—van der Schalk. — De Opstandelingen.

II. FRANSCH.

Lucien Alphonse Daudet. — Le Prince des Cravates.
J. K. Huysmans. — La Bièvre et Saint-Séverin.
Paul Hervieu. — Les Tenailles. — Point de Lendemain.
— Les Paroles réstent.
Tristan Corbière. — Les Amours jaunes.
Paul et Victor Margueritte. — Poum.
Max et Alex Fisher — Casimir.
Victor Hugo — L'Homme qui rit. 3 vol.
Rétif de la Bretonne. — Le Village.

III. ENGELSCHE.

Owen Wister. — The Virginian.
Elizabeth B. Browning. — Poems.
Robert Browning. — Selections from the Poetical Works.
S. T. Coleridge. — The complete Poetical and Dramatic Works.

IV. DUTSCH.

Mirza Schaffy. — Die Lieder.
Anna Croissant. — Rust. — Die Nann.

V. KRITIEKEN, LITERATUURGESCHIEDENIS.

Is. Querido. — Van den Akker.

VI. GESCHIEDENIS.

Anoniem. — Les Origines Diplomatiques de la guerre de 1870—1871. 2 vol.

VII. KOLONIËN, LAND- EN VOLKENKUNDE.

Gaston Migean. — Au Japon promenades.

VIII. SOCIALE VRAAGSTUKKEN.

Olive Chr. Malvery, In de modder der wereldstad.
Ananga-Ronga. — Le Livre d'Amour de l'Orient.

X. KUNST.

Reinhard Piper. — Das Tier in der Kunst.
Jan Veth. — Rembrandt's Leven en Kunst.

XII. WIJSBEGEERTE.

Fr. Nietzsche. — Ecco Homo. (Vertaling van Ed. Coenraads. Met een studie van Is. Querido.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Corpsvergadering op Maandag 28 November, 7 uur n.m., in Zaal 32 der T. H.

Doel: Goedkeuring der begroting van het D. S. C. Voorstellen van den Senaat tot wetswijziging.

—o—

ODIN.

Vrijdag, 2 December, zal Odin een uitvoering in de Stads Doelen geven, na afloop waarvan bal zal worden gehouden.

De leden worden verzocht, voor de geregelde gang van zaken, lidmaatschapskaarten te willen halen bij den Secretaris F. A. Klein, Oude Delft 170 en op de Societeit Phoenix, Vrijdag en Maandag 4—5½ uur.

Niet-leden van Odin kunnen tegen f 3,50 toegangskarten verkrijgen, op plaats en tijd hierboven bepaald.

—o—

SOCIETEIT PHOENIX.

Het Bestuur is als volgt samengesteld:

J. H. Croockewit,	President.
C. D. M. Houtman,	Secretaris.
H. Th. Baart de la Faille,	Thesaurier.
J. P. Willekes Macdonald,	Bibliothecaris.
B. Ledeboer,	Comm. v. h. Consumabel.
C. Tellegen,	Comm. v. d. Inventaris.
W. Terpstra,	Vice-Secretaris, Archivaris

—o—

VRIJE STUDIE.

Het Bestuur is als volgt samengesteld:

G. H. van Senden,	President.
H. G. Nolen,	Secretaris.
W. Kaars Sypesteijn,	Thesaurier.
J. E. v. Heemskereck v. Beest,	Commissarissen.
W. F. A. Roëll,	

—o—

DEBATING.

Het Bestuur is als volgt samengesteld:

W. M. Roessingh v. Iterson,	President.
P. J. Willekes Macdonald,	Secretaris-Thesaurier.
C. Tellegen,	Vice-President.

—o—

D. S. T. G.

Het Bestuur is als volgt samengesteld:

J. E. A. de Vogel,	President.
W. Terpstra,	Secretaris.
H. J. J. M. Lips,	Thesaurier.
W. F. A. Roëll,	1e Commissaris.
W. Braat,	2e Commissaris.

—o—

SNJEUNTOJOUNSELSKIP „FRISIA”.

De njoggentiende fen slachtmoanne hienen wy ús dikûten. 't Wien in-ien wird noflik. Ta ús alderheislikste spût wieren zien âld-pâkes en -omkes opkomd. Us âld-pâke Ype moat tsinwirdich op ien izeren hynsder troch ús âlde heitelân flean. Wy kienen oars toch tège wille hoan.

't Wier nealwei fjouer ûre det wy ta ús hûs zongen, tije in ús nocht óer de noflikke joun det wy bilibben hienen.

De foarsitter,
KLAES SICKINGA.

—o—

STUDENTEN-VEREENIGING TER BEHANDELING VAN ETHISCHE EN GODSDIENSTIGE VRAAGSTUKKEN.

Openbare Vergadering op Maandag 28 November 1910, in de kleine Concertzaal van Stads Doelen, 's avonds 8 uur.

Inleidende rede door Prof. Dr. J. Cardinaal, w. i.
Spreker: Prof. Dr. B. D. Eerdmans (van Leiden).
Onderwerp: „Godsdienst en Maatschappij.”
Entrée vrij.

—o—

DELFTSCHE STUDENTEN ASTRONOMISCHE VEREENIGING.

Openbare vergadering op Woensdag 30 November, in zaal B van het Natuurkundegebouw, te 8¼ uur 's avonds. Spreker: P. H. Gallé, Adj.-Directeur Kon. Ned. Met. Inst. Onderwerp: „Weer- en wolkentypen”, met lichtbeelden. Toegang vrij.

—o—

ROTTERDAMSCH KUNSTKRING.

Tentoonstelling van Duitse en Nederlandsche Houtsneden, van ongeveer 1495 tot ongeveer 1530, toebehoorende aan 's Rijks Prentenkabinet te Amsterdam.

Geopend van 22 November tot en met 11 December 1910, dagelijks van 10—4 uur.

—o—

ROTTERDAMSCH KUNSTKRING.

Concert op Maandag 28 November 1910, des avonds ten 8 ure, in de Grootte Nutzaal.

Mejuffrouw Myra Hess, Piano, London.
De Heer Maurits Frank, Violoncel, Rotterdam.

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 21 November 1910, no. 8383/1, afdeeling H. M. O., is met ingang van 1 December 1910 aan D. Th. Schuiling op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de delfstof- en aardkunde aan de T. H. te Delft.

—o—

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 23 November 1910, no. 8558/1, afdeeling H. M. O., werd met ingang van 16 December 1910, aan J. R. Osinga op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de werktuigbouwkunde aan de T. H. te Delft.

In zijn plaats werd bij beschikking van den M. v. B. Z. dd. 23 November 1910, no. 8558 2, afdeeling H. M. O., voor het tijdvak van 16 December 1910 tot en met 31 Augustus 1911 benoemd H. P. C. M. van Weel, werktuigkundig ingenieur.

—o—

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken, dd. 23 November 1910, no. 8615/1, afdeeling H. M. O., werd met ingang van 1 December 1910 aan J. Fryling op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor het landmeten, het waterpassen en de geodesie aan de T. H. te Delft.

In zijn plaats werd bij beschikking van den M. v. B. Z., dd. 23 November 1910, no. 8615 2, afdeeling H. M. O., voor het tijdvak van 1 December 1910 tot en met 31 Augustus 1911 benoemd A. L. Knook, civiel-ingenieur te Delft.

CORRESPONDENTIE.

Aan T. — Daar het ten eenenmale onmogelijk was Uw Open brief, na de Redactievergadering ingekomen, aan het oordeel van de Redactie te onderwerpen is deze tot de volgende vergadering aangehouden.

Naar aanleiding van het tevens na de Redactievergadering ingekomen stuk heett de Hoofdredacteur van zijn recht gebruik gemaakt dit alsnog in dit nummer op te nemen.

ADVERTENTIEN.

Ter overname of in ruil aangeboden:
een groote gemeubileerde ZITKAMER,
 aan den straatkant, met twee groote luchtige slaapkamers.

Huurprijs f 19,50 per persoon. Ingericht voor 2 personen.
 Brieven onder nummer 5559, Bureau van dit Blad.

D. C. M. JANSSEN,
 Oude Langendijk 9.

TRIPLE SEC COINTREAU. ELIXER DE SPA.
 LIQUEUR BÉNÉDICTINE. ELIXER DE FRANCE.
 CHARTREUSE. MARASQUIN.
 ELIXER D'ANVERS. APRICOT BRANDY.
 — JAVA CRÈME. —

LIKEUREN van WIJNAND FOCKINK en LUCAS BOLS.
 HALF OM HALF. CHERRY BRANDY.
 :: CURAÇAO SEC. Enz. Enz. Enz. ::

E. DE GROOT,
 hoek VOLDERSGRACHT 33,
 geeft de HOOGSTE prijzen voor ge-
 dragen kleederen. Sedert 1870 bekend
 onder den naam van VOGELEI.

AGENDA.

DELFT.

Donderdag 1 Dec. Stads Doelen: Rotterdamsch Tooneelgez.
 „Monna Vanna”; 8 uur.

DEN HAAG.

Vrijdag 25 Nov. Geb. v. K. en W.: Gezelschap Royaards:
 „Simson”; 8 uur.

Schouwburg: Ned. Tooneel: „De Duivel”; 8 uur.

Zaterdag 26 Nov. Diligentia: Kamermuziekuitvoering van
 het Haagsche Toonkunstkwartet; 8 uur.

Schouwburg: Fransche Opera: „Le Trouvère”; 8 uur.

Geb. v. K. en W.: Neue Wiener Operette: „Die keusche
 Susanne”; 8 uur.

Zondag 27 Nov. Geb. v. K. en W.: Tweede abonnements
 middagconcert van het Residentie-orkest, onder lei-
 ding van Mr. Henri Viotta; solist Percy Grainger
 (piano); 2¼ uur.

Schouwburg: Fransche Opera: „Thais”; 8 uur.

Geb. v. K. en W.: Neue Wiener Operette: „Die keusche
 Susanne”; 8 uur.

Maandag 28 Nov. Geb. v. K. en W.: Edmunds Wiener
 Operette: „Die lustige Wittwe”; 8 uur.

Dinsdag 29 Nov. Diligentia: Piano-recital Gertrude Pepper-
 corn, uit Londen; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 25 Nov. Groote Schouwburg: Rotterd. Tooneelgez.:
 „Geleerde Vrouwen”; 8 uur.

Tivoli-Schouwburg: De Hagespelers: „De Rivalen”; 8 uur.

Zaterdag 26 Nov. Nutsaal: Concert door het Rheinisches
 Trio; 8 uur.

Zondag 27 Nov. Tivoli-Schouwburg: Ned. Tooneel: „Steun-
 pilaren der Maatschappij”; 8 uur.

Groote Schouwburg: Rott. Tooneelgez. „Arsène Lupin”; 8 uur.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Ontbiedt

S. LOGCHER,

: CHOORSTRAAT 46, :

die betaalt den HOOGSTEN PRIJS voor
 net gedragen Heerenkleeding.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.